

Lizette de Koning

Echt of Nep

Wie zijn wij?

Nina

Hoi, ik ben Nina. Ik ben de zus van Sep. Na de vakantie ga ik naar groep 7. Ik heb vaak goede ideeën. Voor slagzinnen bijvoorbeeld. En om geld te verdienen!

Sep

Hé, ik ben Sep. Ik ben de broer van Nina en ik ga naar groep 8. Ik hou van naar de camping gaan én van zure matten. En o ja, soms struikel ik op een onhandig moment.

Martijn

Ik ben Martijn, de vader van Sep en Nina. Ik ben de eigenaar van snackbar *Het gouden frietje*. Ik hou van mijn werk, maar ik ben wel bang voor de concurrentie van het nieuwe Japanse restaurant.

Luus

Dag, ik ben Luus. Ik ben de moeder van Sep en Nina. Ik ben kunstenaar, het liefst ben ik heel de dag in mijn atelier bezig. Ik heb nog nooit een schilderij verkocht, maar dat is natuurlijk maar een kwestie van tijd.

Snorreman

Hello, mijn naam is ... nou ja, dat is eigenlijk niet belangrijk. Noem mij maar Snorreman, net als Sep en Nina dat doen. Ik ben allergisch voor paarden, daar zwellen mijn voeten verschrikkelijk van op. Yuck!

meester Christiaan

Hoi, ik ben meester Christiaan. Ik ben de meester van groep 7. Ik hou van lesgeven en van gezelschap, van planten bijvoorbeeld.

Berend Sidderaal

Dag kijkers thuis, ik ben Berend Sidderaal. Ik presenteer het programma *Echt of Nep*. Ik ben de grootste kunstkenner van West-Europa. Maar daar wil ik verder niet over opscheppen.

Hotaka

Konnichiwa, ik ben Hotaka. Ik open binnenkort een Japans restaurant in het dorp. Ik ben goed in karate en dat komt in dit verhaal zeker van pas.

Suki

Dag, ik ben Suki, getrouwd met Hotaka. Ik heb in Japan in een kunst- en antiekwinkel gewerkt. Ik repareer graag kapot servies.

Diederick Poezeman

Goedendag, ik ben Diederick Poezeman, presentator van het zesuurjournaal. Ik weet altijd de laatste nieuwtjes en stel scherpe vragen aan mijn gasten. Over naar het volgende onderwerp.

Sorry, ik heb geen tijd om me voor te stellen, ik moet onmiddellijk met mijn gezin in de auto stappen om op tijd terug te zijn in 's-Hertogenbosch. Ik ga nooit meer naar een snackbar. Houdoe!

Lees eerst even dit

Hoi, wij zijn Sep en Nina. Wij zijn broer en zus en we hebben de saaieste zomervakantie ooit. Onze vader is superdruk met de verbouwing van zijn snackbar, wat heel veel geld kost. En onze moeder heeft al haar aandacht nodig voor het maken van experimentele schilderijen, ook al heeft ze er nog nooit één van verkocht. Op vakantie gaan zit er dus niet in dit jaar. Daarom zijn we maar een plantenasiel begonnen, om zelf geld te verdienen. Zodat we toch nog een weekje naar de camping kunnen. We hebben een oud servies van onze ouders geleend om de plantjes in te zetten. Maar of dat nou echt slim was? Nou ja, dat moet je zelf maar lezen in dit boek.

Dat lezen doe je natuurlijk niet in je eentje, maar met zijn tweeën, hardop. Veel gezelliger, toch? Hoe je dat precies aanpakt, lees je op de volgende bladzijde. Veel plezier met het verhaal, dat gaat vast lukken!

PS Drink je een kop thee tijdens het lezen? Zorg dan dat je die niet laat vallen. Je weet nooit hoeveel zo'n kopje waard is ...

Belangrijke informatie!

Boven elk hoofdstuk staat een stukje **blauwe tekst**. Als er meer dan twee rollen zijn, staat in dit stukje wie er in dat hoofdstuk aan het woord zijn.

Samen bepaal je wie welke rol leest en je bedenkt meteen hoe die personen klinken. Speel je Snorremans? Dan praat je bijvoorbeeld met een zwaar Engels accent.

Probeer ook goed te laten horen hoe de persoon die jij speelt zich voelt: verveeld, geschrokken, gehaast, vrolijk ...

Lees je meerdere rollen in een hoofdstuk? Zorg er dan voor dat je verschillende stemmen gebruikt.

Tot slot kom je in elk hoofdstuk stukjes *schuingedrukte tekst* tegen, in zwarte letters. De **blauwe inleiding** en de *schuingedrukte tekst* lees je om en om.

Een paar leestips:

- Als er een streepje op een letter staat (écht?), dan mag je die letter met extra nadruk uitspreken.
- Woorden met kleine letters mag je fluisteren. Zorg wel dat de ander je kan verstaan!
- Als je drie puntjes ziet ... neem je even pauze.
- Als een woord in HOOFDLETTERS staat geschreven, mag je dat lekker hard voorlezen.
- Zie je **paarse woorden** in de tekst? Die komen uit een andere taal. Spreek ze maar gewoon uit zoals jij denkt dat ze horen te klinken.

Succes!

Het idee

Het is de eerste dag van de zomervakantie, maar Sep en Nina zijn niet echt in een feestelijke stemming. Met een beteuterd gezicht zitten ze op de stoeprand voor hun huis. Al hun klasgenoten zijn weg, behalve zij. Hun vader is zijn snackbar *Het gouden frietje* aan het verbouwen en dat kost veel geld. Op vakantie gaan zit er dit jaar dus niet in. Sep en Nina balen als een stekker, dat kun je natuurlijk goed aan hun stem horen!

Sep

Het is nog maar de eerste dag van de vakantie en ik verveel me nu al stierlijk. Hoe komen we die zes weken door? Iedereen is vertrokken! Wij zijn de enige kinderen die thuisblijven. Dit wordt een supersaaie zomer.

Nina

Het is gewoon ontzettend balen dat er een nieuw Japans restaurant komt in het dorp. Papa is zó bang dat hij zijn klanten kwijtraakt. Ik hoorde het hem gisteren nog tegen mama zeggen: 'Misschien eten de mensen straks wel liever zeewierballetjes dan patatjes.'

Sep

Nou ja, Japans eten is natuurlijk ook wel érg lekker, vooral sushi! En tegen een kommetje groentenoedels zeg ik ook geen nee. Maar er gaat niets boven een vegetarische bitterbal met zelfgemaakte mosterd van *Het gouden frietje*, hoor.

Nina

Ik wou dat papa dat ook geloofde. Maar hij wil de snackbar per se verbouwen. Hij is ervan overtuigd dat de klanten anders liever naar het nieuwe restaurant gaan.

Sep

En daar zijn wij dus het slachtoffer van.

Nina

Het is tragisch, maar we zijn in elk geval niet zo zielig als dat plantje daar.

Nina wijst naar de overkant van de straat. Daar ligt een geknakte plant tussen de vuilniszakken.

Sep

Inderdaad, het kan altijd erger. Die ziet er echt niet gezond uit. Hij zit niet eens meer in een pot.

Nina

Ik heb laatst in een boek gelezen dat bomen met elkaar kunnen communiceren. Ze schijnen hele gesprekken te voeren. Bijzonder toch? Misschien kunnen planten dat ook wel.

Sep

Ik ben benieuwd wat deze plant dan tegen zijn vrienden zou zeggen. 'Ik was heel duur en nu word ik zomaar weggegooid? Red mij alsjeblieft?'

In de verte klinkt het brommende geluid van de vuilniswagen. Nina springt op en rent naar de overkant van de straat. Twee seconden later is ze terug, met de geknakte plant in haar handen.

Nina

Sep

Wat een briljant idee, Sep!
Sorry, welk idee? Ik geloof dat ik je niet helemaal kan volgen.

Nina

Jawel, je zei: 'Red mij, alsjeblieft.' Ik weet ineens wat we kunnen gaan doen deze zomervakantie!

Sep

Nina

Ambachtelijke kroketten bezorgen voor papa?
Nee, grasmaaier. We gaan sneue planten opkalefateren. En daarna verkopen we ze. Met het geld dat we daarmee verdienen, kunnen we tóch nog naar de camping.

Seps ogen beginnen te glimmen. Hij slaat Nina enthousiast op haar schouder.

Sep

Wat een geweldig plan, zusje, ik had het zelf kunnen verzinnen. Maar hoe komen we aan verwaarloosde planten?

Nina

Gewoon, zoeken op straat. Enne ... we kunnen ook een briefje ophangen in de supermarkt. Als mensen hun ongezonde planten niet meer willen, mogen ze die bij ons inleveren. Wij gaan ze dan goed verzorgen, zodat ze weer helemaal gezond worden. Daarna mogen ze weer naar een nieuw baasje.

Sep

Nina

Een soort plantenasiel dus eigenlijk?
Ja, precies! Een plantenasiel voor gevonden en gehavende planten.

Nina wijst op de geknakte plant.

Nina

Sep

Nina

Sep

En dit trieste exemplaar is ons eerste project. Wat een fantastisch idee. Ik weet alleen niet zoveel van plantenverzorging, jij?

Daar is het internet toch voor uitgevonden! We kunnen alles gewoon googelen. Maar eerst moeten we een geschikte pot gaan zoeken voor ons groene kameraadje. Hij ziet eruit alsof hij ieder moment definitief kan instorten.

Laten we in de kelder kijken, die staat volgestampt met ouwe troep. Daartussen is vast wel een plantenpot te vinden.

De kelder

Sep en Nina staan in de kelder. Boven hun hoofd horen ze hun moeder rondlopen in haar schildersatelier.

Als je Nina speelt, lees je ook de rol van moeder Luus.

Sep
Nina

Zie jij al iets?

Ik zie een heleboel. Een ouderwetse lampenkap, een doorgezakte tuinstoel, een driewieler met twee wielen, een tennisracket met kapotte snaren. Maar geen plantenpot. Dat bedoelde je toch?

Sep

Het zou wel helpen als papa en mama het hier een keer zouden opruimen. Dan kon je tenminste iets vinden.

Nina begint hard te lachen.

Nina

Opruimen, serieus? Volgens mij zijn ze al eeuwen niet meer in de kelder geweest. Papa is constant in de snackbar, die heeft echt geen tijd om hier schoon te maken. En mama vindt rommel wel artistiek.

Sep

Haha, ze bedoelt dat ze geen zin heeft om te poetsen dus! Maar waar moet die plant nou in? We kunnen hem toch moeilijk in die oude theepot zetten.

Sep wijst naar een Japans theeservies, dat in een hoekje van de kelder op de tegelvloer staat.

Nina

Waarom ook eigenlijk niet? Die knakplant past er precies in. En in die kopjes kunnen we kleine plantjes stoppen. Die kunnen we voor een euro verkopen bij de opening van het plantenasiel, als speciale voordeelactie. Daar komen vast veel mensen op af.

Sep

Goed plan! Maar denk je dat we dat servies mogen gebruiken van papa en mama?

Nina

We kunnen het toch vragen? Mama is in haar atelier.

Sep

Ik loop wel even naar boven, ik ben zo terug.

Sep staat in de deuropening van het atelier. Daar staat mama met haar ogen halfdicht naar het doek op haar schildersezels te staren. Ze praat hardop tegen zichzelf.

Luus

Moet ik die lucht nou bitterbalbruin schilderen, of zal ik gewoon voor augurkgroen kiezen? Of mayonaisegeel, ja, mayonaisegeel kan ook!

Sep

Mama? Mag ik wat vragen?

Luus

Hoewel, milkshakeroze heeft ook wel iets.

Sep

MAMA?

Luus

Of ketchuprood ...

Sep
Luus

MAAAAAAMAAAAAAA!

Hoho, je hoeft niet zo te schreeuwen, Sep! Ik hoor je wel. Maar je ziet toch dat ik midden in een artistiek proces zit? Dit schilderij heeft mijn onverdeelde aandacht nodig. Moet ik nou mayonaisegeel of ketchuprood kiezen? Of toch zilveruitjeszilver?

Mama gooit zuchtend haar schilderkwasten op haar werktafel neer en kijkt Sep vertwijfeld aan.

Luus

Kunstenaar zijn is zó ingewikkeld, dat wordt enorm onderschat. Er is opperste concentratie voor nodig. Maar oké, wilde je iets vragen?

Sep

Laat maar, mam, het is niet belangrijk. En maak die lucht maar bamischijforanje.

Luus

Ja, bamischijforanje! Dat is het! Bedankt onmisbare zoon, nu kan ik weer verder!

Mama pakt haar schilderskwasten weer op en doopt ze in de oranje verf. Sep loopt terug naar de kelder. Nina kijkt hem vragend aan.

Nina
Sep

En? Wat zei ze?

Eh ... ik geloof dat het beter is als we mama verder niet storen. Maar ik denk eigenlijk dat het wel mag. Wat vind jij?

Nina

We doen het gewoon. Papa en mama weten waarschijnlijk niet eens meer dat ze dit theeservies hebben. Ze zijn er in elk geval niet erg aan gehecht, anders hadden ze het wel een keer schoongemaakt.

Het is zomer, maar Sep en Nina zijn niet op vakantie. Hun vader heeft het superdruk met de verbouwing van zijn snackbar, wat veel geld kost. En hun moeder heeft al haar aandacht nodig voor het maken van experimentele schilderijen, die niemand wil kopen. Daarom zijn Sep en Nina maar een plantenasiel begonnen, om zelf geld te verdienen. Zodat ze tóch nog een weekje naar de camping kunnen. Ze gebruiken een oud servies van hun ouders om de plantjes in te verkopen. Maar dan krijgen ze bezoek van een criminele klant ...

Dit is een toneelleesboek. Je leest het verhaal dus samen, hardop. Je kunt zelf kiezen welke rol je wilt spelen. Sep of Nina bijvoorbeeld. Of meester Christiaan. Of Berend Sidderaal, de grootste kunst- en antiekkenner van West-Europa (volgens hemzelf). Je mag zelf bedenken hoe hun stemmen klinken. Het is eigenlijk net een toneelstuk! Veel plezier!

met tekeningen van ivan & ilia

NUR 283

ISBN 978-90-487-5471-7

9 789048 754717

